

27.6.62

11-יעקב הרצוג.

עזרה לישראל וזיקה לישראל - הם שני דברים שונים.

החורבן של יהדות אירופה זעזע היהדות. הקמת ישראל מילאה אותה כבוד, אולם אחר כך הם רוצים לחיות חיים שלהם בגולה. הזיקה הרוחנית נחלשת. יש נשואי תערוכה. בישיבה אוניברסיטי יש 5000 תלמיד. יעקב שואל אותם מדוע אינכם עולים ארצה. אינם עולים. עש לדאוג לחינוך יהודי.

הפרשה פגעה ברגש הכבוד לישראל. רק גויים יוצאים

מפה מעריצים. רואים פה יעודג יגרה, כומר קבולי, ראש האוניברסיטה ישב בהודו - ומפעלⁿ רק מישראל. יעקב שאל אותו מה מצאת בישראל - ענה: קשה להגדיר - ישראל עומדת מול הגורל. אבל יהודים רואים שבישראל ככל האנשים. הם קוראים לעצמם בבל, אבל אין הם בבל אלא אלכסנדריה. יש גם פחד - שישראל תישמד ע"י הערבים.

המצב הטוב באמריקה "הבבליות" והפחד מאבדן

ישראל - חיים בלבבות.

יש אמצא להגיע לשיחה גלויה עם עשרה יהודים על עתיד

היהדות באמריקה: הרבי מלוביץ, הרב פינקלשטיין, בלקיד וסולובייצ'יק. שזר צריך לדבר עם יהודים כאלה על חינוך יהודי, אבל צעירים אחרים צריכים לנסוע לאוניברסיטות ליחידי סגולה.

יש לו התרשמות מהארץ - ששיחות עם כל מיני יהוהים:

(1) ירד כבוד השלטון בישראל. אין המנהיגות יותר מכוונת את ארץ הארץ. העם הדריך את מנהיגיו ורץ לפניו. ירד הכבוד. נפגמה יראת הכבוד של הממלכתיות. לפני 2-3 שנים זה לא היה. /.

כשמופיע ראה"מ לפני הציבור אין הוא נראה כרוה"מ, אלא כראש קליקה. בקנטה מדבר דיפנבקר - כראש ממשלה ואז מקבלים דבריו כראש ממשלה, כשהוא מדבר כראש מפלגה או ראש מפלגה. פה לא כך. רוה"מ אינו נראה כרוה"מ.

(2) בבעיות הגדולות - בעיות הכל ענינים אישיים נפגם הזוהר הממלכתי. גם בחו"ל אין יראת כבוד. כשחוזרים מישראל שואלים יהודים - מי חושב על הבעיות הגדולות, בסחון, חינוך, פיתוח.

לקנדה יש ידע רב על הערבים. יש להם צבא ברצועת עזה וחוף המיצרים. לדעתם נוכל עדיין להכות כל צבאות ערב. מגע עם נאצר. יש פטליסס ערבי - הם בטוחים שישראל תיפול מאליה. יש לדעתם יש פטליסס ערבי - הם בטוחים שישראל תיפול מאליה. יש דעה שבעוד 2-3 שנים יוכלו לתת לנו מכה. לא תהיה מלחמה ארוכה - אם יום אחד יכריע באויר, או בים או ביבשה. נאצר מתכוון להכריע את ישראל. יש ערבים הגורסים שהתפיסה הפטליססית (ישראל תיפול מעצמה) אאז אין לה שחר, ולכן הם חושבים שיש להגיע להסכם. היש קשרים עם ערבים? לא. הם חושבים שיש להגיע להסכם. הם מדברים בלשון חרבותית. הסגנון האערבי השתפר. הערצה לישראל מצד בעולם המערבי יש שני חהליכים: הערצה לישראל מצד אחד, ומצד שני השפעת הערבים נעשה עוול לערבים.

אם הערבים יפגעו בנו - יזדעזע המערב פחות מאשר היה מזדעזע לפני עשר שנים. משפיע גם ענין הפליטים. היש לפזל מחנה הפליטים? לא בדרך של - לו אין שום סיכוי. מדוע? לא הערבים ולא אנו נסכים. הרושם שאנו נגד הזמן. כבוד הממלכתיות בארץ ירד.

יש נוער דתי - חשוב מבחינת יציבות המדינה, כי אינו חי רק בעניני יום יום, יש לו גישה היסטורית. נוער זה יוכל לדבר לעדות מזרח. אבל מרחב הפער בין הדתיים ובין החילוניים. גם מה יש משבר הממלכתיות. יש נוער דתי קיצוני מאוד - מרד נגד חילוניות וחמרנות. מקבל המדינה, אבל לא משחלב. יש נוער דתי מודרני. אבל הזרות בין שני חלקי העם הולכת וגדולה. לנוער הדתי יש שפה עם "נבל" לנוער החילוני אין שפה משותפת. אמרתי לו שני דברים: בזיון המדינה יונק משני מקורות: התפצלות המפלגות לרגל משטר הבחירות, והניגוד הדתי ללא אישיות של הרב שמון בראש הדתי. העם שלנו נטלא - גם יוצאי גיסו אירופה. אבל הקטנות המפלגתית של רמיסים גם באוטו זיכיה וגם בקואליציה מורידים כבוד המדינה. והתנהבות כטה מנהיגים דתיים מלבים שנאה אחים (התנהבות נסים ביחס לנשואים עם "בני ישראל", חסיפת יוסלה ועוד).

13 - אלסמן -

העולם רואה אותנו יוחר מדי כבעיה ערבית ולא כבעיה עולמית. שני מאורעות כבירים קרו בדורנו: המהפכה הרוסית וההיטלריסם. האנטישמיות ברוסיה היחה אחד הגורמים המכריעים למהפכה הרוסית. הלאומים המדוכאים ברוסיה ויהודים בראש מילאו חמקיד מכריע במהפכה. סטלין היה גרוזיני (לנין היה רוס!). יש להראות לעולם כי האנטישמיות פגעה בעולם לא טחוח מאשר בנו. יש להכניס הכרת בעיה היהודים בעולם (יש להכניס הכרה זו ביהודים. יהודי אמריקה יצאו נבד זה). הוא רוצה לעסוק בזה שלוש שנים.

- 4 -

לנסוע לאסוף החומר ולפרסם ספר להוכיח חשיבות העם היהודי
וסכנת האנטישמיות. רוצה עזרה מאמריקא דזואיש קומיטי, מבני
ברית עזרה לדבר.

רוסיה שונאה אותנו מתוך פחד.

ירושלים מתחרה בטוסקבה.

לבסוף ביקש שאביא עצמות ז'בוטינסקי.